

Chemări la Hristos - Rufe zu Christus

Nr. 73 Decembrie 2013

73. Ausgabe, Dezember 2013

TAINA SPOVEDANIEI și TAINA EUHARISTIEI

† Serafim, Arhiepiscop și Mitropolit

Aducem mulțumire bunului Dumnezeu că ne-a învrednicit să ajungem încă odată la marele Praznic al Nașterii după trup a Fiului Său, Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru toate darurile și binefacerile pe care le revarsă neîncetat asupra fiecăruia dintre noi și asupra lumii întregi, chiar dacă nu ne dăm seama întotdeauna că „*totul este har*”, că totul este darul lui Dumnezeu, cum ne spune Sfânta Scriptură și toată Tradiția duhovnicească a Bisericii noastre.

Aceasta înseamnă că tot ce se petrece în viața noastră și a lumii întregi se petrece prin pronia sau purtarea de grijă a lui Dumnezeu: cele bune sunt darul exclusiv al lui Dumnezeu, iar cele rele sunt îngăduite de El pentru păcatele noastre, dar nu spre pierderea, ci spre mântuirea noastră. Căci „*Dumnezeu*

vrea ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului” (I Tim 2, 4) și de aceea „*toate le lucrează spre binele celor ce-L iubesc pe El*” (Rom 8, 28). Harul lui Dumnezeu care coboară în inima noastră la Botez și ni se împărtășește mereu prin Sfintele Taine ale Bisericii, ca și prin rugăciunea personală, prin post și prin toată fapta bună pe care o săvârșim este tocmai puterea lui Dumnezeu care ne inspiră și ne ajută să facem mereu binele, să iubim pe semenii noștri și să trăim o viață curată și sfântă. „*Fără de Mine nu puteți face nimic*” (Ioan 15, 5), zice Mântuitorul Iisus Hristos. Într-adevăr fără Dumnezeu

nu putem face nimic bun! De aceea „*totul este har*”, totul este darul lui Dumnezeu asupra noastră pentru care trebuie să-I mulțumim neîncetat pentru că nimic nu-i mai folositor omului ca mulțumirea: mulțumirea adusă lui Dumnezeu și mulțumirea adusă semenilor noștri. Căci cum spune înțelepciunea poporului „*nemulțumitului îi ia Dumnezeu darul*”. Îi mulțumim deci lui Dumnezeu în această sfântă zi de Sărbătoare pentru sănătatea pe care o avem de la El, Îi mulțumim pentru că ne dă cele necesare vieții, că avem ce mânca și cu ce ne îmbrăca, că avem un acoperiș deasupra capului. Le mulțumim semenilor noștri, familiei și societății în care trăim pentru că ne acceptă așa cum

suntem, cu calitățile și defectele pe care le avem fiecare. Și dacă mulțumim mereu, darul lui Dumnezeu se va revărsa tot mai mult asupra noastră! Iată ce spune Sf. Isaac Sirul (sec. VII): „*Ceea ce aduce harul lui Dumnezeu în om este o inimă mișcată spre o mulțumire neîncetată. Ceea ce vârstă ispitele în suflet e mișcarea de murmur* (de

nemulțumire) *stârnită neîncetat în inimă. Dumnezeu e răbdător cu toate neputințele omului, dar nu rabdă să nu certe povățuitor pe cel ce murmură neîncetat*”, adică pe cel ce este mereu nemulțumit.

Anul 2014 a fost declarat de Sfântul Sinod al Bisericii noastre, la propunerea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, ca „*Anul omagial euharistic, al Sfintei Spovedanii și al Sfintei Împărtășanii ca și Anul Sfinților Martiri Brâncoveni*”, de la a căror moarte prin tăierea capului se împlinesc 300 de ani. Prin această proclamare, Sfântul Sinod, format din toți ierarhii Bisericii, dorește să ne facă pe toți: ierarhi,

preoți și credincioși mai conștienți de ceea ce reprezintă pentru fiecare din noi Sfânta Spovedanie și Sfânta Împărtășanie pentru ca să ne folosim și mai mult decât am făcut-o până acum de aceste Taine dătătoare de viață. Să ne bucurăm deci și mai mult de iertarea care vine de la Dumnezeu prin Taina Spovedaniei și de viața care ni se împărtășește prin Taina împărtășirii cu Trupul și Sângele Domnului nostru Iisus Hristos. Din păcate, credincioșii români, atât în Țară cât și aici în Diaspora, se spovedesc și se împărtășesc cu Sfintele Taine mult mai rar decât o fac credincioșii altor Biserici Ortodoxe, cum sunt grecii sau rușii. Dacă mergem într-o duminică oarecare la o biserică grecească sau rusească vom vedea că majoritatea credincioșilor prezenți se împărtășesc cu Trupul și Sângele Domnului. Noi avem parohii în care până și în Sfintele Posturi de peste an, chiar și în Postul Mare se împărtășesc foarte puțini credincioși. Realitatea dureroasă este că majoritatea credincioșilor noștri nu se spovedesc și nu se împărtășesc niciodată. Iar vina pentru aceasta o purtăm noi ierarhii și preoții pentru că nu îndemnăm destul pe credincioși ca să se spovedească și să se împărtășească. Ba de multe ori punem sarcini asupra lor pe care nici noi nu le purtăm. Mă refer aici la postul de trei zile pe care unii preoți, nu neapărat din Mitropolia noastră, îl pretind de la credincioși înainte de a se împărtăși sau că legăm întotdeauna împărtășania de spovedanie. Cei mai mulți credincioși cred că nu ne putem împărtăși niciodată fără ca să ne spovedim mai întâi. Totuși trebuie să știm că nici un canon al Bisericii și nici un Sfânt Părinte nu impune vreun post înaintea împărtășaniei și nu condiționează împărtășirea de spovedanie. Dimpotrivă canoanele și Părinții cer ca toți creștinii care participă la Sf. Liturghie să se împărtășească pentru că altfel Liturghia care este Cina Domnului nu-și împlinește scopul, acela de a ne hrăni cu Trupul și Sângele Domnului. Nimeni din cei invitați la o cină nu stă la masă fără să mănânce din bucatele pregătite de gazdă. Tot astfel și Mântuitorul ne invită mereu la Cina Sa care este Sf. Liturghie pentru ca să ne hrănească cu Trupul și Sângele Său. Singura condiție care ni se cere pentru a ne împărtăși de fiecare dată când participăm la Sf. Liturghie este aceea de a nu fi căzuți, prin păcate de moarte, din starea de har, adică din starea de membri ai Bisericii primită la Botez. Pentru că păcatele mari sau „păcatele de moarte” ne despart de Hristos, ne fac să cădem din starea de har primită la Botez. În acest caz, trebuie neapărat să ne spovedim, să ne plângem păcatul și să împlinim un canon de post și de rugăciune pentru ca să primim iertare de la Dumnezeu. Astfel după împlinirea canonului rânduit de preotul duhovnic, spovedania ne repune în starea de har pierdută prin păcat și ne reintegrează în Biserică pentru ca să ne putem împărtăși cu Sf. Taine ale lui Hristos. „Păcatele de moarte” - numite așa pentru că atrag osânda morții asupra noastră dacă nu le spovedim și nu ne pocăim pentru ele – sunt acestea: lepădarea de Hristos prin necredință sau hulirea Numelui Său prin înjurături, crima (inclusiv avortul chirurgical sau prin medicamente așa zis contra-concepționale, dar care

produc avortul timpuriu), desfrâul sau călcarea fidelității conjugale, inclusiv trăirea împreună fără Cununia la biserică, ura și ținerea de minte a răului, adică neputința de a ierta pe cei ce ne-au greșit, ca și nedreptățirea semenilor prin minciună și furt ca să profităm de pe urma muncii lor. Aceste păcate trebuie neapărat mărturisite pentru a lua dezlegare de la Dumnezeu și pentru a ne ușura conștiința. Sunt însă și alte nenumărate păcate mici care nu sunt „de moarte” (vezi I Ioan 5, 16-17) și pe care le săvârșim toți, zi de zi, dar acestea nu sunt opritoare de la împărtășirea cu Sf. Taine. Și pe acestea trebuie să le spovedim, dar nu este bine să legăm împărtășirea de spovedania lor. Ne putem deci împărtăși cu o spovedanie de mai multe ori. Să avem doar binecuvântarea preotului. Desigur este foarte bine să ne spovedim cât mai des de toate păcatele. Spovedania însă este absolut necesară când am păcătuit grav prin păcatele enumerate mai sus. Cine a săvârșit aceste păcate nu se poate apropia de Sfintele Taine fără spovedanie și fără împlinirea canonului de pocăință dat de preot.

În ce privește postul, canoanele nu pretind alt post înainte de împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului decât postul rânduit de Biserică, adică cel de miercură și vinerea și din cele patru Posturi de peste an. Este de asemenea bine ca să citim de fiecare dată când ne cuminicăm rugăciunile prevăzute înainte de împărtășire. În aceste rugăciuni mărturisim că nu suntem vrednici să ne împărtășim cu Sfintele Taine ale lui Hristos, dar îndrăznim să ne apropiem de ele cu credința că Hristos nu respinge pe nimeni din cei ce se apropie de El cu dragoste și că prin împărtășire primim iertare și vindecare de neputințele sufletești și trupești.

Vă pun deci tuturor la inimă să vă împărtășiți cât mai des, chiar regulat, în fiecare duminică, dacă nu trăiți în păcatele de moarte amintite înainte. Iar dacă cineva a căzut din ispita diavolului în vreunul din aceste păcate, să alerge fără întârziere la duhovnic și să se spovedească. Pe Preacucernicii Preoți îi rog din inimă să-i cheme mereu pe credincioși la Sf. Potir și să-i hrănească cu cea mai sfântă hrană care este totodată și doctorie pentru suflet și pentru trup. Păstorul cel bun își pune sufletul pentru oile sale și le conduce la pășunea cea mai aleasă. Această pășune nu este alta decât Sfânta Împărtășanie.

Mitropolia noastră îi are ca ocrotitori pe Sfinții Martiri Brâncoveni: Constantin Voievod și fiii săi Constantin, Ștefan, Radu și Matei și sfetnicul Ianache care au pătimit moarte mucenicească prin tăierea capului la Constantinopol în 15 august 1714. Sfinții Brâncoveni sunt cele mai înalte exemple de credință din toată istoria noastră, căci deși erau bogați, nu și-au lipit sufletul de bogăție, ci au mărturisit credința creștină cu prețul vieții. Ei puteau să-și salveze viața lepădându-se de Hristos, dar n-au făcut-o pentru ca să nu-și piardă sufletele pentru veșnicie. Oare noi știm să ne păstrăm credința ortodoxă și s-o practicăm în lumea în care trăim. Mai cu seamă că nimeni nu ne cere să ne lepădăm de ea. Din păcate cei mai mulți dintre noi ne lăsăm ușor învâluți de valurile lumii și de grijile vieții și uităm de rugăciune, uităm de post și de Biserică. Nu

mai ținem unii la alții și nu-i mai creștem pe copii cu credință și cu frica sfântă de Dumnezeu ducându-i la biserică pentru ca să primească mereu Trupul și Sângele Domnului. Astfel ne pierdem în această lume și, dacă nu ne trezim la timp, ne putem pierde și pentru veșnicie. De aceea Dumnezeu îngăduie să vină asupra noastră tot felul de încercări și suferințe, drept consecințe ale păcatelor noastre, pentru ca măcar așa să ne întorcem la El.

Punându-vă la inimă aceste sfinte învățături cu nădejdea că le veți urma spre binele Vostru al tuturor, cu prilejul Crăciunului și Anului Nou, Vă fac cele mai calde urări de sănătate și de viață îndelungată. Sărbători fericite și La mulți ani!

* Pastorală de Crăciun 2013

ANUL OMAGIAL AL SFINȚILOR ÎMPĂRAȚI CONSTANTIN ȘI ELENA

Anul 2013 a fost declarat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române ca Anul omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena în Patriarhia Română, întrucât se împlinesc 1700 de ani de la emiterea, de către Sfântul Împărat Constantin cel Mare, a Edictului de libertate religioasă de la Mediolanum (Milano), în anul 313. Prin acest document unic, deosebit de important prin consecințele sale în viața Bisericii, a fost garantată libertatea credințelor religioase și proclamarea încetării persecuției împotriva creștinilor pe tot cuprinsul vastului Imperiu Roman.

După aproape 300 de ani în care Imperiul Roman adoptase față de creștinism o atitudine ostilă, ce mergea de la toleranță îngăduitoare sau disprețuitoare până la persecuția cea mai fâțișă și mai violentă, creștinii și-au dobândit libertatea de manifestare religioasă, după ce multă vreme au fost închiși, torturați, mutilați și uciși în chinuri mari pentru numele și Evanghelia Mântuitorului Hristos, așa cum El însuși îi avertizase pe ucenicii Săi, zicând: „*Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni... Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu*” (Ioan 15, 20-21). Pe acești creștini, prigionii până la moarte, Biserica i-a cinstit permanent și i-a inclus în calendar, iar moaștele sfinților martiri episcopi, preoți, diaconi, bărbați, femei, tineri și copii din toate stările sociale ale acelor timpuri, precum și ale martirilor târzii sau neomartirilor sunt așezate la temelie sau

Altarul tuturor lăcașurilor de cult ortodoxe, din cele mai vechi timpuri și până azi.

Memoria și evlavie Bisericii îi păstrează și îi cinstește pe Împărații Constantin și Elena ca Sfinți, Întocmai cu Apostolii, deși au trăit la peste două secole după ucenicii Mântuitorului Iisus Hristos. Sfântul Împărat Constantin este primul conducător creștin al Imperiului Roman și a fost chemat la misiune de Hristos, prin arătarea semnului Sfintei Cruci, asemeni Sfântului Apostol Pavel. Sfântul Împărat Constantin s-a convertit în mod minunat în anul 312 când, în ajunul luptei împotriva lui Maxențiu de la Pons Milvius (podul Vulturului) din apropierea Romei, Hristos Domnul i-a descoperit în lumină pe cer, în miezul zilei, semnul Crucii Sale, însoțit de îndemn: „În acest semn vei învinge!”, iar în timpul nopții, în vis, i-a întărit această dumnezeiască descoperire.

Astfel, venirea pe tronul Imperiului a Sfântului Împărat Constantin este strâns legată de convertirea sa la credința în Hristos sub semnul luminos al Sfintei Cruci, iar ascensiunea și importanța sa politică este marcată de emiterea în anul 313, la Mediolanum

(Milano), a Edictului de libertate religioasă, o piatră de hotăr în istoria lumii, deoarece, luând, după cum se spune în troicar, „*chemare nu de la oameni, ci de la Dumnezeu*”, Sfântul Împărat Constantin a schimbat situația grea a creștinilor din Imperiul Roman și a deschis noi căi de împlinire a rolului Bisericii în societate.

Și credința Sfintei Împărătese Elena este pecetluită de semnul de viață făcător al Crucii Mântuitorului, pe care ea a descoperit-o, cu multă rugăciune, osteneală și smerenie, în pământul Ierusalimului, și care, mai apoi, a fost înălțată solemn în văzul poporului creștin de

episcopul cetății, Macarie I, la 14 septembrie 326. În conștiința Bisericii creștine și a întregii umanități Sfântul Împărat Constantin și mama sa, Sfânta Împărăteasă Elena, au rămas nu numai apărători ai libertății religioase și buni credincioși, ci și mari civilizatori ai epocii lor și apărători ai demnității persoanei umane, ai omului creat după chipul lui Dumnezeu. Astfel, legislația constantiniană a cuprins legi prin care episcopii și preoții au primit dreptul de a proclama, în biserici, eliberarea sclavilor creștini; legi prin care erau protejate logodna și căsătoria și au fost interzise adulterul și avortul; legi care interziceau tortura, uciderea sclavilor de către stăpâni și

stigmatizarea feței oricărui deținut; legi prin care erau protejați copiii abandonati, copiii minori și copiii orfani; legi prin care se interzicea abandonarea copiilor nou născuți, răpirea copiilor, vânzarea copiilor din motive de sărăcie, iar părinții săraci trebuiau ajutați de fisc sau din vistieria personală a Împăratului. Toate acestea erau prevederi legale revoluționare pentru mentalitățile sociale păgâne de la începutul secolului al IV-lea, și au devenit repere definitorii pentru matricea spirituală a Europei și a întregii umanități.

Ne aducem aminte și îi cinstim pe Sfinții Împărați Constantin și Elena pentru că, prin viața și faptele lor, au fost mărturisitori ai lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu care S-a făcut om din iubire pentru oameni și pentru mântuirea lor. De asemenea, îi cinstim pentru că au fost împreună lucrători cu Biserica în activitatea social-filantropică și de înnoire morală a societății. Sfinții Împărați nu numai că au eliberat pe episcopi și preoți din închisoare, arătând un respect deosebit față de slujitorii Bisericii, dar au dăruit Bisericii, pentru a fi locașuri de cult, edificii imperiale de judecată, care au purtat și pe mai departe numele de basilica, nume păstrat în limba română sub termenul de biserică. Gestul a reprezentat o compensație pentru pierderile suferite de creștini în timpul persecuțiilor, când multe lăcașuri de închinare au fost dăruite de împărații prigonitori romani, iar bunurile aparținând comunităților creștine au fost răpite de persecutori.

Sfinții Împărați Constantin și Elena au înființat, sprijinit sau au încurajat activitatea a numeroase așezăminte sociale, ce exprimau dragostea creștină față de aproapele aflat în suferință, precum: orfelinate, spitale, leprozerii, așezăminte pentru săraci, pentru fecioare sau văduve, pentru primirea străinilor. Sfânta Împărăteasă Elena s-a implicat direct în construirea la Constantinopol a unui azil pentru văduve, precum și a unor așezăminte pentru primirea străinilor la Ierusalim, Constantinopol și Sevasta.

În iconografia ortodoxă, Sfinții Împărați Constantin și Elena au între ei așezată Sfânta Cruce, pentru că Sfântul Constantin a descoperit Crucea pe cer, iar Sfânta Elena în pământ. Icoana lor transmite astfel un sens duhovnicesc, înțelegând că Sfânta Cruce, semnul iubirii jertfelnice a Fiului lui Dumnezeu întrupat, unește tainic cerul și pământul, lumea nevăzută și cea văzută, cele inteligibile și cele sensibile, în iubirea infinită și eternă a Preasfintei Treimi. În lumina acestui tip de înțelepciune divină, Sfinții Împărați Constantin și Elena au înțeles că, după modelul și cu puterea lui Hristos, iubirea jertfelnică pentru binele celor mulți este flacăra și puterea misiunii creștine în lume.

Expresii ale slujirii misionare a Sfinților Împărați Constantin și Elena, ale apostolatului lor mirean în lumina Crucii lui Hristos, au fost mai ales convocarea primului Sinod Ecumenic, la Niceea, în anul 325, Sinod care a proclamat învățătura ortodoxă despre dumnezeirea Fiului care este „*Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut*” (Simbolul credinței sau Crezul), și reflectarea valorilor

evangelice în legislația constantiniană prin cele 361 de norme legislative relevante pentru credință și morală, inclusiv generalizarea duminicii, sărbătoarea săptămânală a creștinilor, ca zi de odihnă în Imperiu. Ei promovat și susținut pelerinajul la locurile sfinte. Împărăteasa Elena a făcut un pelerinaj la Ierusalim, în anul 326, pentru a găsi Cinstitul Lemn al Sfintei Cruci, iar Împăratul Constantin însuși a mers în pelerinaj la Ierusalim pentru a participa la sfințirea Bisericii Învierii Domnului, în data de 13 septembrie 335.

Sfântul Împărat Constantin, originar din sudul Dunării, de la Naisus, azi orașul Niș din Serbia, a păstrat o legătură directă atât cu provincia sa natală, Dacia Mediteranea, dar și cu teritoriul actualei României, locuit atunci de daco-romani. Realizările sale cele mai importante în această zonă au fost recucerirea unei părți din fosta Dacie Traiană, adică Banatul, Oltenia și Muntenia, pe care o realipește Imperiului Roman; extinde asupra acestor ținuturi administrația imperială civilă și religioasă și le întărește din punct de vedere militar, înzestrându-le cu cetăți, castre, forturi și drumuri de acces, între care podul de piatră, numit și Podul lui Constantin, al cărui capăt de nord era în cetatea Sucidava (localitatea românească Celei).

Odată cu perioada constantiniană, în teritoriul nord dunărean situația Bisericii și a creștinilor se îmbunătățește, ca urmare a libertății credinței, a promovării creștinismului ca religie oficială și a renașterii vieții urbane, Sfântul Împărat Constantin continuând misiunea apostolică de creștinare a populației, începută de Sfântul Apostol Andrei în Scitia Mică (Dobrogea de azi).

Cinstirea Sfinților Împărați Constantin și Elena în Biserica Ortodoxă Română este prezentă din cele mai vechi timpuri, pentru că domnitorii și boierii români, urmând exemplul acestor Împărați creștini, au ridicat biserici, au apărut și au ajutat Biserica. În zilele noastre, ca semn de evlavie și cinstire a Sfinților Împărați Constantin și Elena, în multe localități sunt locașuri de cult parohiale sau mănăstirești puse sub ocrotirea lor, iar peste 1 milion 700 de mii de români poartă numele sau derivate ale numelor Sfinților Împărați Constantin și Elena.

Sfinții Împărați Constantin și Elena se bucură și astăzi de o evlavie deosebită, datorită credinței, dragostei de Dumnezeu, milosteniei și jertfelniciei care caracterizau viața lor zilnică. Ca apărători ai libertății creștine și ctitori de lăcașuri sfinte, Sfinții Împărați Constantin și Elena sunt modele de slujire a Bisericii și de mărturisire a Mântuitorului Iisus Hristos în societate și în familie, prin îmbinarea armonioasă dintre înțelepciune și rugăciune, credință și dărnicie. Pentru lumea contemporană secularizată, depărtată de Hristos și debusolată în căutările ei, înțelegerea celor mai importante aspecte din viața și activitatea Sfinților Împărați Constantin și Elena reprezintă o cale de urmat în trăirea și promovarea valorilor morale în societate, întrucât sfinții sunt învățătorii noștri. După modelul constantinian, înțelepciunea soluțiilor și direcțiilor adoptate de conducătorii politici pot conduce la bunăstarea și pacea societății noastre, marcată de prea

multe conflicte și de prea puțină înțelegere și dragoste a unora pentru alții.

Anul omagial a fost sărbătorit în eparhiile din țară și străinătate, în parohii și mănăstiri, în centrele culturale și școlile teologice din cuprinsul Bisericii Ortodoxe Române. Reflectarea în acest An omagial la reformele epocii constantiniene, în plan instituțional și administrativ, militar, juridic și, mai ales, religios ne arată rolul fundamental al credinței în unitatea și progresul societății și ne oferă prilejul de a sublinia importanța majoră a conducătorului creștin înțelept în lumea actuală, în care credința și valorile tradiționale sunt contestate și atacate.

Cu părintească dragoste, la încheierea acestui an în care am cinstit modele sfinte de viață, vă îndemnăm ca, în lumina credinței și a faptelor creștine ale Sfinților Împărați Constantin și Elena, să iubiți pe Hristos și Biserica Sa, să promovați și să apărați demnitatea persoanei umane și binele comun, spre slava lui Dumnezeu și mântuirea noastră.

La încheierea unui an de cinstire liturgică și omagiere deosebită a Sfinților Împărați Constantin și Elena, să luăm aminte la virtuțile Sfântului Împărat Constantin pentru eliberarea creștinilor de persecuții și apărarea Bisericii, pe care le-a susținut constant și cu fermitate, dând măsura numelui pe care îl purta (lat. constans, constantis = constant, ferm), dar și la faptele minunate ale credinței Sfintei împărătese Elena care strălucesc și astăzi și luminează viața multor creștini, așa cum însuși numele său o spune (gr. helane = torță, făclie, foc sacru sau gr. hele = lumină arzătoare a soarelui).

Să îi cinstim pe Sfinții Împărați Constantin și Elena care, prin credință și fapte bune, au primit cununa cerească nemuritoare, ostentindu-ne și noi în ajutorarea sfintei Biserici pentru lucrarea ei liturgică, pastorală și misionară.

Sfătuim părinții să apere demnitatea familiei și a persoanei umane prin nașterea, creșterea și educarea pruncilor, să acorde mai mult timp copiilor, învățându-i să cultive credința, speranța și dragostea, libertatea de a face binele și nu răul, spre a aduce bucurie celor din jurul lor, și să își cinstească înaintașii. Pentru a păstra vie evlavia noastră, în această perioadă a Postului Nașterii Domnului, toate învățăturile morale, precum și deprinderile practice și duhovnicești acumulate pe durata acestui An omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena, vă îndemnăm să organizați la parohii, mănăstiri, protopopiate și la centrele eparhiale colecte de bani, alimente, haine și medicamente pentru a fi distribuite tuturor celor aflați în suferință și în lipsuri, familii defavorizate cu mulți copii, persoane singure fără copii sau rude, astfel încât „*prisosința voastră să împlinească lipsa aceloră*” (II Corinteni 8, 14).

Ne rugăm lui Dumnezeu pentru toți cei care iubesc și ajută Biserica în lucrarea ei sfînșitoare și mântuitoare, îi prețuim și îi povățuim părintește ca, după modelul Sfinților Împărați Constantin și Elena, care au ajutat mult la construirea și dotarea bisericilor cu cele trebuincioase, să-și exprime cu putere, iubire și

credincioșie dragostea către Dumnezeu și să continue să ajute Sfânta Sa Biserică în ducerea la îndeplinire a atâtor lucrări de care au trebuință comunitățile creștine ortodoxe românești.

Lumina credinței, a apostolatului misionar, a lucrării ziditoare de ctitorii și a faptelor creștine ale Sfinților Împărați Constantin și Elena, care a fost urmată peste veacuri de mulți împărați, regi, principii și conducători creștini, să fie un îndemn puternic și o călăuză pentru conducătorii de azi, care au datoria de a lucra în folosul semenilor lor și de a susține Biserica printr-o cooperare eficientă în diferitele ei domenii de activitate, dar mai ales în cel al asistenței sociale și medicale spre a asigura binele comun în societatea noastră.

Cu nădejdea că îndemnul nostru pastoral va fi o întărire în credință și o chemare la fapta cea bună în folosul semenilor bolnavi și neajutorați, ne rugăm Domnului Iisus Hristos de la care vine „*toată darea cea bună și tot darul desăvârșit*” (Iacob 1, 17), să vă binecuvinteze pe toți cu iubirea, mila și bunătatea Sa dumnezeiască, spre a arăta mai ales în vremea Postului Crăciunului multă rugăciune și grijă pentru cei bolnavi, precum și milostenie față de toți cei neajutorați. În felul acesta ne vom pregăti mai bine pentru slăvitul Praznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul veșnic al lui Dumnezeu, Care S-a făcut Om „*pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire*” (Simbolul credinței sau Crezul).

Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! (2 Corinteni 13, 13).

*Din Pastorală semnată de Președintele Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, Patriarh DANIEL și de ceilalți membrii Sf. Sinod, citită în toate bisericile ortodoxe din Patriarhia Română, Duminică 17 noiembrie 2013.

PREZENȚĂ ROMÂNEASCĂ LA ADUNAREA CONSILIULUI MONDIAL AL BISERICILOR

Raluca BRODNER

O delegație a Bisericii Ortodoxe Române (BOR), condusă de ÎPS Mitropolit Nifon, Arhiepiscopul Târgoviștei și exarh patriarhal, a fost prezentă la cea de-a X-a Adunare a Consiliului Mondial al Bisericilor (CMB), întrunită la Busan,

Coreea de Sud, în perioada 30 octombrie – 9 noiembrie 2013.

Tema Adunării CMB - forul suprem deliberativ al Consiliului, reunit o dată la 7-8 ani - a fost „God of life, lead us to justice and peace” („Dumnezeule al vieții, condu-ne spre dreptate și pace!”).

10 zile dedicate dialogului

Din partea Bisericii Ortodoxe Române au fost desemnați 14 delegați din țară și din diaspora ortodoxă românească (Europa și America de Nord), după cum urmează: ÎPS Mitropolit Nifon; pr. dr. Michael Tița, consilier patriarhal pentru relațiile externe bisericești; conf. dr. Nicolae Adrian Lemeni de la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București; pr. dr. Daniel Dascălu din cadrul Mitropoliei Moldovei și Bucovinei; diac. asist. Dan Alexandru Streza de la Facultatea de Teologie „Andrei Șaguna” din Sibiu; asist. univ. dr. Adrian Podaru de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cluj-Napoca; pr. prof. dr. Picu Ocoleanu de la Facultatea de Teologie din Craiova; pr. dr. Marius-Alexandru Florescu din cadrul Mitropoliei Banatului; pr. dr. Răzvan Ionescu și dl. Andrei Stănease (Paris) din cadrul Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale; pr. prof. dr. Nicolae Dura (Viena) din cadrul Mitropoliei Germaniei, Europei Centrale și de Nord; lect. dr. Marian Simion de la Universitatea Harvard (Boston) din cadrul Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a celor două Americi; dr. Cyprian Song, consultant.

Membrii delegației au participat, împreună cu celelalte Biserici Ortodoxe, la dezbateri teologice cu Biserica Anglicană, Biserici Protestante, grupări neoprotestante, organizații intercreștine, internaționale sau regionale etc. Concret, timp de 10 zile, delegații români au luat parte la discuții pe teme biblice, la conversații teologice, dar și la dezbateri pe diferite subiecte de actualitate globală (între care amintim cele referitoare la misiune, unitate, dreptate și pace), călăuziți de dorința de a prezenta celor de alte confesiuni creștine bogăția învățăturii și frumusețea spiritualității Ortodoxiei. Mărturia ortodoxă a fost încununată de săvârșirea Sfântei Liturghii în bisericile ortodoxe din orașele Seul și Busan, în mijlocul comunităților ortodoxe locale, care desfășoară o misiune rodnică în cadrul societății sud-coreene.

Prezența românească la evenimentul organizat pe teritoriul sud-corean a fost marcată și de participarea a trei tineri teologi în cadrul programului „The Global Ecumenical Theological Institute (GETI)”, „Institutul Teologic Ecumenic Global (ITEG)”, respectiv: lect. dr. Ionuț Alexandru Tudorie, de la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București; drd. Alexandru Ioan Dăian de la Facultatea de Teologie „Andrei Șaguna” din Sibiu; pr. conf. dr. Gabriel Viorel Gârdan de la Facultatea de Teologie din Cluj-Napoca. Despre păstrarea Adevărului în dragoste și apărarea valorilor morale tradiționale creștine

Contribuția Bisericii noastre, apreciată în mod deosebit nu doar de ortodocșii prezenți, ci și de reprezentanți ai altor biserici creștine, a fost evidențiată de prezentarea susținută de ÎPS Mitropolit Nifon la plenara despre unitate, din data de 5 noiembrie. Astfel, Înaltpreasfinția Sa a ținut să precizeze: „*Cea mai mare speranță a noastră este ca, împreună, să ajungem la o mai bună înțelegere a credinței creștine, prin păstrarea Adevărului în dragoste* (cf. Efeseni 4,15), dialog și unitate. Aceasta este o expresie a naturii sobornicești a adevăratei Biserici, așa cum a fost dintru început (conform celor afirmate de primul Sinod Apostolic, Faptele apostolilor cap. 14). [...] Scopul nostru este nu de a crea o nouă Biserică, ci de a restaura Biserica cea una în continuitatea sa neîntreruptă și în deplinătatea sa sacramentală. [...] Să ne reamintim toți creștinii adunați aici că este o datorie a noastră de a apăra valorile morale tradiționale creștine, în special valoarea familiei.”

Noi foruri de conducere

De asemenea, în cadrul întrunirii au fost numiți membrii în Comitetul Central și, respectiv, în Comitetul Executiv. S-au ales președinții CMB, care vor rămâne în funcție până la viitoarea Adunare Generală. Din partea Bisericilor Ortodoxe Răsăritene, a fost ales pentru un mandat de 8 ani Preafericitul Părinte Ioan al X-lea, Patriarhul Antiohiei și al Întregului Orient, iar din partea Bisericilor Vechi-Orientale președinția i-a revenit Sanctității Sale Karekin al II-lea, Patriarh Catolicos al tuturor armenilor. Reprezentanții BOR în Comitetul Central sunt: ÎPS Mitropolit Nifon și pr. dr. Michael Tița, consilier patriarhal.

Comitetul Central al CMB este ales pe o perioadă de 8 ani de către forul deliberativ, Adunarea generală, și este alcătuit din 150 de persoane alese dintre delegații oficiali ai bisericilor membre prezente la Busan.

În prima sesiune, după Adunare, Comitetul Central urma să aleagă pe cei 25 de membri ai Comitetului Executiv, dintre care cinci ortodocși răsăriteni și doi vechi-orientali. De asemenea, Comitetul Central are atribuția de a-și alege moderatorul și vice-moderatorii, numiți pentru 8 ani.

2673 de participanți, 141 de țări reprezentate

Conform datelor oficiale furnizate de organizatori, la de-a X-a Adunare a Consiliului Mondial al Bisericilor s-au înregistrat 2663 de participanți, din care 300 au reprezentat bisericile membre CMB, din 141 de țări. Procentajul prezenței ortodoxe la acest eveniment internațional a fost de aproximativ 25%.

Consiliul Mondial al Bisericilor a fost înființat în anul 1948, cuprinde în prezent 345 de Biserici, denominațiuni și asociații de Biserici creștine din peste 140 de țări de pe întregul glob. Biserica Ortodoxă Română este membră a Consiliului din anul 1961.

http://basilica.ro/stiri/prezenta-romaneasca-la-adunarea-general-a-consiliului-mondial-al-bisericilor-busan-coreea-de-sud_11479.html

Întâlnirea Înalt Preasfințitului Mitropolit Serafim cu preoții ortodocși români din Austria

Duminică 10 noiembrie 2013 la Viena a avut loc întrunirea Înalt Preasfințitului Părinte Mitropolit Serafim cu preoții ortodocși români din Austria. Au fost prezenți preoți: Nicolae Dura, Emanuel Nuțu, Ioan Moga, Viorel Ghera (din Viena), Dumitru Vieușianu (Salzburg), Nicolae Valcea (Graz), Sorin Bugner (Linz), și Viorel Visarion Ipatu (Klagenfurt).

ÎPS Serafim a cerut o intensificare a strădaniei pastoral-liturgice mai ales în filii. Trebuie realizată o oglindă pastoral-demografică din aria parohiilor și sondat potențialul creării de noi parohii. Se are în vedere, în urma consultării cu preoții prezenți, crearea de noi parohii în zonele: Ybbs – Amstetten, Innsbruck, Ried (Austria) – Passau (Germania). Se face evidența botezurilor din anul 2012: Viena: 187, Salzburg: 60, Graz: 57, Linz: 53, Klagenfurt: 13.

Mulți copii români ortodocși (mai ales din alte landuri decât Viena) nu merg la orele de religie. Preoții să intensifice strădania de a înștiința părinții și școlile din aria lor parohială că se pot organiza ore de religie ortodoxă. Situația elevilor români care frecventează orele de religie este diferită: din cei 200 de copii pe care îi are pr. Bugner de la Linz, doar 7 sunt români. Din cei 180 de copii pe care îi are pr. Valcea la Graz, sunt 140 români. Potențialul este însă foarte mare.

Se dorește definitivarea statutului pentru toți românii ortodocși din Austria.

ASCEZĂ ÎNTR-O SOCIETATE CONSUMISTĂ

La 4 septembrie a.c., la împlinirea vârstei de 65 de ani pentru Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit SERAFIM, s-a lansat, la Nürnberg în Germania, în catedrala noastră mitropolitană, volumul omagial cu titlul: *Askese versus Konsumgesellschaft. Aktualität und Spiritualität von Mönchtum und Ordensleben im 21. Jahrhundert*. Atât titlul cât și studiile publicate reprezintă și corespund cu preocuparea de bază a vieții și scrierii Părintelui nostru Mitropolit. Cuvintele revelate și transmise de către Sf. Ap. Pavel: „Și înțelepciunea o propovăduim la cei desăvârșiți, dar nu înțelepciunea acestui veac, nici a stăpânitorilor

acestui veac, care sunt pieritori. Ci propovăduim înțelepciunea de taină a lui Dumnezeu, ascunsă, pe care Dumnezeu a rânduit-o mai înainte de veci, spre slava noastră” (1 Cor. 2,6-7). Această atitudine și trăire este bine conturată și în cuvântul înainte scris de către Episcopul Dr. Gerhard Feige de Magdeburg, președintele Comisiei ecumenice din cadrul Conferinței Episcopilor Catolici din Germania și de către cei doi editori Pastorul luteran Dr. Jürgen Henkel și Prelatul catolic Dr. Nikolaus Wyrwoll.

Cei doi editori au reușit să publice o carte de excepție, care atât după titlul – inspirat ales – cât și după autorii și studiile incluse pe cele 470 de pagini au oferit un buchet cu flori netrecătoare atât celui omagiat, cât și tuturor cititorilor. Cartea este de excepție pentru că abordează o temă specială, paradoxală chiar. Este așa pentru că tratează despre asceză și viața monahală într-o vreme și într-o societate în care consumismul a devenit un surogat, sau para-religiei. Prezența și lucrarea ÎPS Mitropolit Serafim în Germania, Austria și Luxemburg a fost una activă, deschisă și harismatică, pentru aceasta tema: actualitatea și spiritualitatea monahismului și a vieții monahale a fost prezentată în acest volum omagial din perspectivă ortodoxă, catolică și luterană.

Secularizarea și mișcările agresiv ateiste sunt provocări pentru toți creștinii. Sf. Ap. Pavel ne îndeamnă să trăim potrivit mesajului evanghelic al Domnului Hristos și îndeamnă: „să nu vă potriviți cu acest veac, ci să vă schimbați prin înnoirea minții, ca să deosebiți care este voia lui Dumnezeu, ce este bun și plăcut și desăvârșit” (Rom. 12,2) ori „Cugetați cele de sus, nu cele de pe pământ” (Col. 3,2). Potrivit învățaturii creștine valorile spirituale și bunurile pământești, cerul și pământul, sufletul și trupul nu sunt contradictorii, exclusiviste, ci sunt complementare, căci toate sunt creația și binecuvântarea lui Dumnezeu.

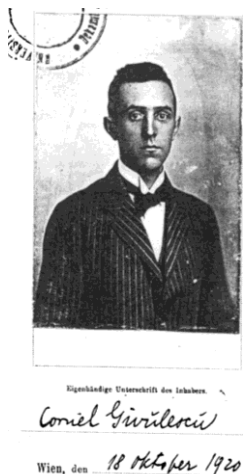
Cartea se recomandă spre lectură și făptuire folositoare unui public amplu de cititori și preocupați de valorile și frumusețile Creștinismului din vremea noastră.

PREOTUL PROFESOR CORNEL GIVULESCU

Pr. Conf. Univ. Dr. Mihai BRIE*

Printre cele mai efervescente zone muzicale bisericești ale vestului României, se numără și Crișana. Odată cu înființarea scaunului vlădesc al Oradei, prin vrednicul de pomenire episcop Roman Ciorogariu în anul 1920, ideea fondării unei instituții superioare de teologie ortodoxă la Oradea, a devenit una de stringentă necesitate. Sprijinită moral și material de către episcopul amintit noua instituție și-a deschis porțile în toamna anului 1923.

Dintre cei mai de seamă profesori ce au activat la această instituție teologică, menționăm: Arhiepiscopul dr. Andrei Magieru, rector și profesor de la înființare, Protos. dr. Laurențiu Busuioc, Pr. dr. Petru Procopovici, Pr. dr. Ștefan Munteanu, Pr. dr. Ioan Petreș și diacon dr. Ștefan Lupșa.

Catedra de Muzică bisericească și Tipic a fost reprezentată de personalitatea renumitului profesor **Cornel Givulescu** (1893–1969). S-a născut în anul 1893 în comuna Săvîrșin, județul Arad, dintr-o familie de învățători. După studiile elementare în localitatea amintită, se înscrie la Liceul din Sibiu și Brașov, luându-și bacalaureatul la Beiuș în anul 1912. Continuă apoi Institutul Teologic Ortodox din Arad pe care-l absolvă în 1915.

Având deosebite înclinații muzicale se înscrie la Academia Regală de Muzică din Budapesta în 1916 unde, timp de trei ani, studiază armonia și contrapunctul cu vestiții muzicieni ai vremii: *Bela Bartok* și *Zoltan Kodaly*. Între anii 1919–1920 face studii de canto la Roma, iar apoi continuă încă 4 ani la Universitatea din Viena, secția Musikwissenschaft, ca student al lui *Alben Berg* și încă doi ani la Leipzig și Berlin.

După studii strălucite în străinătate se întoarce în țară și este numit în 1924, profesor de muzică la Școala Normală de învățătoare din Beiuș, iar în toamna aceluiaș an i se oferă o catedră atât la Conservatorul de Muzică din Cluj, (director era compozitorul Gh. Dima,) cât și la Academia Teologică Ortodoxă din Oradea.

La insistențele vrednicului de pomenire, episcopul Roman Ciorogariu optează pentru ultima variantă. A fost hirotonit diacon la 8 noiembrie 1924, preot la 28 octombrie 1942, iar la 28 aprilie 1943 a fost hirotesit protopop. Tot timpul cât a funcționat ca diacon și profesor la Academia Teologică a fost și dirijorul corului studenților teologi. A întinerit corul catedralei cu studenți talentați muzical.

În calitate de profesor s-a străduit să îndrume cântarea bisericească pe vechea formă a glasurilor „debarasându-le de influențele și schimbările făcute în decursul timpului“. Cea mai elocventă lucrare în acest sens o reprezintă „Cele opt glasuri“ aceștia adăugându-i-se: „Cântările Sfintei Liturghii înainte sfînțite“, „Cântările Deniilor“ și Cântări la sărbătorile împărătești în cursul anului bisericesc.

Majoritatea compozițiilor și lucrărilor au rămas în manuscris și le-a executat îndeosebi cu corul Academiei Teologice. În calitate de cadru didactic și-a mai adăugat pe lista lucrărilor personale, următoarele titluri: „Trei Liturghii“; pentru cor bărbătesc ale Sfântului Ioan Gură de Aur (Arad, 1934);

„Treizeci de colinde“ pentru cor bărbătesc (Timișoara, 1935) și un „Studiu despre problema specificului românesc în cântarea bisericească“, și „Problema procesului de creație în artă“, scris în vara anului 1958, cu o bogată semantică muzicologică, teologică și literară.

S-a aplecat cu predilecție și asupra studiului muzicii „poporane“ căutând să-i de-a expresie artistică și posibilitatea de a fi înglobată în muzica cultă. În

Profesori si corul Facultatii de Teologie din Oradea

acest sens a scris „Cântări poporane“ tot pentru cor bărbătesc.

În 1949 a primit o catedră la Conservatorul de Muzică din Timișoara, al cărui director era Sabin Drăgoi. În răutățiindu-se situația la 31 ianuarie 1950 a fost destituit și din această funcție pentru că era preot. Însă norocul i-a surâs deoarece compozitorul evreu Max Aizicovici, care-l aprecia și respecta foarte mult, la 1 noiembrie în același an la adus la Conservatorul clujean, unde susnumitul era rector, numindu-l pe profesorul Givulescu titularul catedrei de Teorie și Solfegiu.

În urma odiosului dictat de la Viena din 1940 s-a refugiat la Arad, iar după un an la Timișoara, unde a funcționat ca profesor la Academia Teologică până în 1948, când a fost desființată. În situația dată la 1 februarie 1949 a primit o catedră la Conservatorul de Muzică din Timișoara, al cărui director era Sabin Drăgoi. În răutățiindu-se situația la 31 ianuarie 1950 a fost destituit și din această funcție pentru că era preot. Însă norocul i-a surâs deoarece compozitorul evreu Max Aizicovici, care-l aprecia și respecta foarte mult, la 1 noiembrie în același an la adus la Conservatorul clujean, unde susnumitul era rector, numindu-l pe profesorul Givulescu titularul catedrei de Teorie și Solfegiu. Dirijorul orădean Miron Rațiu (care trăiește și astăzi) a fost unul dintre apropiații lui. Necazurile însă s-au ținut lanț și la 26 mai 1953, Givulescu a fost arestat și trimis la canal, unde a stat aproape un an de zile. A fost eliberat la 4 iulie 1955. Începând cu 1 octombrie 1958, profesorul Givulescu s-a pensionat, iar la 20 februarie 1969 a trecut la cele veșnice la vârsta de 76 de ani.

Prin educația aleasă acumulată la vestitele centre

universitare europene: Budapesta, Roma și Viena, respectiv prin activitatea și opera sa inedită preotul, profesorul, muzicologul, compozitorul și dirijorul Cornel Givulescu se înscrie ca una din personalitățile de referință ale muzicii bisericești și laice, monodice și polifonice a secolului XX din Crișana, Banat și Transilvania.

*Părintele Brie a studiat la Viena și este profesor la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Episcop Dr. Vasile Coman” din Oradea și membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România.

BESICHTIGUNG DER KIRCHE

Univ.-Prof. Dr. Renate PILLINGER*

Am 18. November 2013 empfangt uns (d. h. die Unterzeichnete mit ihren Studenten) Bischofsvikar Prof. Dr. Nicolae Dura in der rumänisch-orthodoxen Kirche zum Heiligen Apostel Andreas in 1110 Wien, Simmeringer Hauptstraße 161. Alle Teilnehmer waren begeistert von der gelungenen Ausnutzung der Baulücke und der idealen Ausstattung des Kirchenraums auf kleinster Fläche. Ebenso beeindruckte die Symbiose östlicher und westlicher Tradition etwa in Gestalt des Heiligen Andreas mit dem Heiligen Leopold über dem Eingang des Gotteshauses als Spiegel der ökumenischen Einstellung der Kirchengemeinde.

Wunderschön ist auch das Bildprogramm der Innenausstattung, das von den traditionellen Motiven bis hin zu interessanten Besonderheiten reicht, welche von der tiefen Spiritualität des Künstlers zeugen. So findet man z. B. die Märtyrer von Noviodunum/Niculițel ebenso wie Maxima von Singidunum/Beograd und Anastasia von Sirmium/Sr. Mitrovica - neben Kaiser Konstantin und seiner Mutter Helena. Selbst die im westlichen Heiligenkalender getilgte Märtyrerin Tecla ist vertreten.

Kurzum: Alle waren tief beeindruckt und bedanken sich nochmals herzlichst bei Bischofsvikar Dura für die unvergesslichen Eindrücke.

Mulțumim foarte bine!

*Frau Professor ist Leiterin der Abteilung für Frühchristliche Archäologie, Institut für Klassische Archäologie, Wien.

INTALNIREA TINERILOR NOSTRI

Între 11 și 13 octombrie 2013 a avut loc cea de-a cincia adunare anuală a Asociației Tinerilor

Ortodoxi Români din Germania (ATORG), organizație a tineretului românesc din spațiul european de limbă germană aflată sub patronajul Sfântului Siluan Atonitul. După cum spune și moto-ul asociației, „mărturie prin prietenie”, tinerii din ATORG își propun să promoveze valorile ortodoxe în viața de zi cu zi, în primul rând prin prietenia față de aproapele.

Cu binecuvântarea ÎPS Serafim, Mitropolitul ortodocșilor români din Germania, Europa Centrală și de Nord, cea de-a cincia adunare anuală ATORG sub președinția PS Episcop Vicar Sofian Brașoveanu a avut loc în orașul austriac Graz, o cetate universitară cu tradiție, care găzduiește un număr impresionant de tineri români, mulți dintre ei studenți sau cercetători, după cum ne-a precizat Mitruț Popoiu.

Potrivit statutului, întâlnirea plenară are loc în fiecare an în preajma praznicului Sfintei Cuvioase Paraschiva și a începutului noului an universitar, iar în acest an atmosfera de sărbătoare a fost amplificată atât de locul unde s-a organizat întâlnirea, castelul St. Martin din apropierea orașului, de numărul mare al participanților (140) cât și de conferențiarul invitat, domnul Virgiliu Gheorghe Vlăescu, teolog și biofizician recunoscut pentru aplecarea sa către răspunsurile practice în ceea ce privește provocările modernității și ale tehnologiilor din ce în ce mai avansate la adresa vieții spirituale a creștinului ortodox.

Tema conferinței de sâmbătă (12 octombrie) a fost „*Locul și importanța familiei ca ecclesia domestica în viața omului contemporan*”. Cultura familiei este pusă în pericol în lumea modernă, atrăgea atenția domnul Virgiliu Gheorghe, iar

lupta împotriva vieții conform tradiției a început prin relativizarea adevărului și a reperelor în viață. Ființa umană, definită de datul său de origine dumnezeiască și de caracterul personal, este zdruncinată de inversarea valorilor impuse cu agresivitate de mass-media. Sistemul dependențelor induse pornește de la promovarea unei vieți ușoare, a erotismului excesiv și a fugii de responsabilitate. Cu un atare comportament, omul modern este vulnerabil în fața greutăților și devine mult mai dependent de nevoi altădată necunoscute. Domnul Virgiliu Gheorghe a concluzionat că doar printr-o relație interpersonală, directă între creștini, în sânul Bisericii ca familie mai mare, omul trăiește o viață adevărată. A trăi în familie este o artă care trebuie învățată, însă acest lucru e posibil numai prin „metanoia”, schimbarea minții, însoțită de un act de adâncă smerenie în recunoașterea importanței nevoilor celuilalt și răbdare față de neajunsurile aproapelui. Recâștigarea dimensiunii de soț, soție, părinte, copil au loc în sânul Bisericii-mame, prin spovedanie și împărtășirea cu Sfintele Taine.

După-amiaza au avut loc discuții organizatorice și s-a făcut un bilanț al plusurilor și minusurilor acestei adunări, la cinci ani de la înființarea sa. Principala problemă rămâne aceea a distanțelor care, în ciuda tehnologiilor, cauzează o comunicare încă precară între tineri. Din acest motiv, printre propuneri s-au numărat organizarea pe internet a unui forum de discuție ATORG, a unor întâlniri regionale sau inter-parohiale mai dese, a unui pelerinaj în țară, precum și implicarea materială în acordarea unor burse de ajutorare a membrilor cu situații materiale precare.

Ca în fiecare an, tematica propusă la conferință a fost aprofundată pe mai multe grupe de discuții, acestea fiind: „raportul dintre homo technologicus și homo familis/societatis”, „ereditatea ca dar și ca dat”, „educația copiilor în familiile mixte” (etnic sau confesional), „influența directă a mass-media asupra educației copiilor”, precum și „teologii din ecclesia domestica”. Fiecare participant a putut alege o singură temă de discuții, iar după vecernie, grupele au prezentat ideile dezbătute și concluziile în plen, astfel încât tematicile să devină cât mai familiare pentru toți. A urmat apoi o nouă sesiune de întrebări și răspunsuri pe tema provocărilor moderne aduse familiei, discuțiile încheindu-se târziu în noapte.

Duminică dimineața, tinerii au participat alături de credincioșii români din parohia „Sf. Nicolae” Graz la Sfânta Liturghie duminicală, condusă de PS Sofian Brașoveanu, alături de părintele paroh Nicolae Vâlcea și de alți părinți din Germania și Austria. Preasfinția Sa a mulțumit oaspeților pentru efortul de a veni de la mari distanțe la sărbătoarea tinerilor, precum și gazdelor și organizatorilor pentru buna primire și desfășurare a evenimentelor și a concluzionat, în predica la Duminica Semănătorului, că fiecare dintre noi suntem totodată semănători ai cuvântului lui Dumnezeu, dar și pământul bun în care sămânța trebuie să rodească prin lucrarea faptelor bune.

Sărbătoarea a continuat cu o agapă organizată de parohia din Graz, fiind încheiată cu piesa de teatru creștin „Nicanor și Secunda” (despre viața sfinților Timotei și Mavra), pusă în scenă cu măiestrie și credință de domnul profesor Ilie Manta cu ajutorul unui grup de elevi ai Colegiului Național „Al. Papiu Ilarian” din Târgu Mureș.

La propunerea părintelui protosinghel Calinic Vintilă, parohul comunității românești din Hamburg, adunarea din anul următor va fi organizată de parohia „Sf. Ioan Botezătorul” din orașul hanseatic.

SFINTE LITURGHII ÎN BISERICA SFÂNTUL ANTONIE DIN VIENA

„*Veniți, iată sunt gata toate!*” (Luca 14,17)

Pr. Nicolae DURA

Cu acest îndemn stăruitor făcut de Mântuitorul nostru Iisus Hristos: „*Veniți, iată sunt gata toate!*” am început predica zilei de 15 decembrie din cadrul Sfintei Liturghii în biserica Sf. Antonie.

Pilda, despre invitația la cina cea mare, rânduită a se citi în Duminica penultimă dinaintea Crăciunului a fost într-un totu adecvată și cu evenimentul special de a putea începe din această zi cu savârșirea Sfintelor noastre Liturghii duminicale și în această măreață biserica, din pareă apuseană a Vienei. Biserica aceasta a fost zidită, îngrijită și păstrată, iar noi suntem invitați să o folosim spre mântuirea noastră. De acum avem șansa să venim la cina cea euharistică și să ne întărim viața noastră cu Hristos-Domnul și Mântuitorul lumii. În tradiția catolică această Duminică era a trei din advent numită și a bucuriei, îndemnul acestei Duminici este: *gaude te* (bucură-te). Este motiv de bucurie că Hristos-Domnul născut în urmă cu 2.000 de ani vine să se nască și-n sufletele, inimile și viața noastră.

În calitatea noastră de creștini credem în Providența divină, în purtarea de grijă a lui Dumnezeu asupra oamenilor și asupra lumii întregi. Când credem în Dumnezeu atunci întâmplarea nu mai are loc în viața noastră. Totul se petrece cu purtarea de grijă sau cu îngăduință lui Dumnezeu. În urmă cu o sută de ani când românii se străduiau să-și zidească o biserică proprie s-a zidit această biserică Sf. Antonie de către frații catolici, iar acum avem șansa de a ne ruga și noi în ea, de-a săvârși Sfintele noastre Liturghii în această bineprimitoare și frumoasă biserică. Ne vom ruga în continuare și noi pentru citorii și binefăcătorii acestui sfânt locaș, dar și pentru frații și surorile din Biserica romano-catolică care ne-au primit și ne-au îngăduit cu bucurie. Am sosit și slujim în această biserică în calitate de oaspeți și prieteni, dar vom rămâne mereu frați și surori întru iubirea Domnului Hristos! Am venit aici cu haina curată a sfintei Ortodoxii să putem participa la invitația Domnului la împărțășania cu Trupul și Sângele Mântuitorului Hristos. Cel alungat de la cină nu avea Această haină potrivită pentru cina cea mare înseamnă autenticitate și profunzime, curătenie și seriozitate. Cei trei care au refuzat invitația au pus pretexte, motivații false: cumpărutul țarinei sau a boiler, ori întemeierea familiei. Oricât ar fi creștinul de angajat sau încorsetat în grijile veacului, se cuvine să-și găsească timp și putere pentru viața duhovnicească. A accepta invitația la cină înseamnă a pregusta din împărțășia cerurilor, care începe și se sălășluiește înlăuntrul nostru, această stare înseamnă a trai în comuniune, în concordie, a fi în bune relații cu toată lumea și a fi în armonie cu tine însuși.

Începând cu duminică 15 decembrie 2013, Biserica Sf. Antonie din Viena a devenit gazda primitoare și a Comunității noastre Ortodoxe Române din Viena – prin bunăvoința ES Cardinalul Christoph Schönborn și cu binecuvântarea ÎPS nostru Mitropolit Serafim – avem posibilitatea de a sluji Sf. Liturghie ortodoxă română duminicală, de Crăciun și de Bobotează și în această biserică.

Pe fațada bisericii era afișat textul (în română și germană) despre Comunitatea noastră și urarea de bun venit: „În Biserica Sfântului Antonie salutăm pe frații noștri și surorile noastre din Biserica Ortodoxă Română și ne rugăm lui Dumnezeu să ne binecuvinteze pe drumul nostru comun”. La Sf. Liturghie au participat, cu bucurie sfântă și cu însuflețire creștină, numeroși credincioși. Mulți s-au și împărtășit pregătindu-se a primi pe Hristos-Domnul nostru, Cel ce s-a născut în Betleem. Corul bisericii noastre a cântat înălțător și frumos răspunsurile la Sf. Liturghie. Cele dintâi cuvinte cântate în această biserică, înainte de începerea Sf. Liturghii, au fost din minunata noastră colindă străbună: „O ce veste minunată”, iar la vremea împărtășaniei s-a cântat imnul „Înnoiește-te, înnoiește-te noue Ierusalime!” De față au fost și: Pr. Protopop Martin Rupprecht, parohul local, Msgr. Leopold Strandl și Prof. Fritz Mahr. Pr. Paroh Rupprecht sagte: „În mijlocul unei lumi agitate și secularizate biserica este un important loc al mântuirii și al tămăduirii. Împreună cu frații noștri ortodocși dorim ca Biserica Sf. Antonie să o organizăm mai bine ca până acum pentru aceasta”. În slujirea fraților ortodocși vedem o fascinantă îmbogățire și o șansă de comuniune, și biserica va rămâne în continuare și „patria noastră spirituală” zicea Prof. Mahr, vice-președinte al Consiliului parohial.

Cea dintâi biserică a fost zidită pe acest loc în anul 1893, pe lângă Asociația Sf. Antonie, azil pentru reintegrarea femeilor și fetelor în societate. În 1904 biserica s-a mărit în forma existentă azi și s-au zidit cele două turnuri și fațada actuală în stil neo-roman, în 1939 a devenit biserică parohială. În 1943 au fost construite spațiile de sub biserică. Biserica a fost restaurată în anii: 1995 (curtea înetrioară și înlocuirea ferestrelor), 1996 (racordarea la sistemul de încălzire al orașului), 1997 (exteriorul bisericii), 1999-2000 (repararea acoperișului, înnoirea instalației electrice și interiorul bisericii).

Biserica a aparținut până în 1971 ordinului de călugărițe: Surorile Milostive din Viena, apoi a fost predată Arhiepiscopiei catolice din Viena. La împlinirea unui secol de la sfințirea bisericii, la 27 noiembrie 2004, s-a săvârșit o mesă solemnă de către ES Cardinalul Christoph Schönborn.

Rugăciunea și cântarea noastră liturgică românească au fost înălțate spre ceruri și prin sunetul minunat al clopotelor din turnurile bisericii. În turnul din stânga se află un clopot turnat în anul 1760, pe acesta este reprezenat chipul Maicii Domnului și al Sf. Arhidiacon Ștefan. Acest clopot cântărește 1.000 kg. și are un diametru de 124 cm. Acest clopot, singurul din cele patru, a rămas netopit în vremea celor

două războaie mondiale. Acesta va rămâne în continuare să ne invite la rugăciune, la cină căci „*iată sunt gata toate!*”

Slavă lui Dumnezeu pentru toate binefacerile Sale și sincere mulțumiri ES. Cardinalul Christoph Schönborn, Arhiepiscopul Vienei, Vicarul episcopal Dariusz Schutzki, Parohului Martin Rupprecht, Consiliului parohial și tuturor enoriașilor din Parohia Sf. Antonie care au acceptat – în unanimitate și cu bucurie – să putem sluji Sf. Liturghie duminicală ortodoxă română în biserica dâșilor.

ÜBERGABE DER ST. ANTONIUSKIRCHE AN RUMÄNISCH-ORTHODOXE CHRISTEN

Einstimmiger Beschluss des Pfarrgemeinderats.

„Der Pfarrgemeinderat von St. Antonius hat darum in seiner Sitzung vom 28. November 2013 den einstimmigen Beschluss gefasst, mit dem 3. Adventsonntag beginnend, die heilige Messe sonntags von 9.30 auf 8.30 vor zu legen, damit um 10.00 Uhr die 'Göttliche Liturgie' der rumänisch-orthodoxen Kirche beginnen kann. Wir begrüßen unsere orthodoxen Geschwister mit Freude, weil nun in St. Anton die Zahl der Betenden zunimmt und das Lob Gottes vermehrt erschallen wird.“ Spätestens 2015 soll die Übergabe der Kirche St. Antonius an die rumänisch-orthodoxen Christen stattfinden. Das haben mittlerweile auch die Diözesanleitung und der Wirtschaftsrat beschlossen, rechtliche und finanzielle Details müssen noch geklärt werden, erzählt Pfarrer Martin Rupprecht.

„Wir verstehen uns als Gäste und Freunde – und in der Ewigkeit als Schwestern und Brüder in der Liebe Christi“, sagt der rumänisch-orthodoxe Bischofsvikar Nicolae Dura. Er dankt allen, insbesondere Kardinal Christoph Schönborn, Bischofsvikar Dariusz Schutzki, Pfarrer Martin Rupprecht und vor allem den Gläubigen von St. Anton: „Es gab keine einzige Gegenstimme, das ist für mich wichtig. Ich könnte nicht in dieser Kirche zelebrieren, wenn ich nicht wüsste, dass sie uns aus Freude und Liebe zur Verfügung gestellt wird.“ Die rumänisch-orthodoxe Kirche in Wien ist stark im Wachsen begriffen, sie besteht aus rund 1.500 Familien. Bischofsvikar Dura berichtet von 187 Taufen im Jahr 2012 und nur 18 Begräbnissen. Einige hunderte Menschen besuchen den Sonntagsgottesdienst in der rumänischen Kirche in Wien-Simmering. Viele von ihnen bekommen keinen Platz in der Kirche und müssen auf der Straße stehen. Dagegen hätten die katholischen Messe in der sehr kleinen Pfarre St. Anton letzten Sonntag "nur" 32 Personen besucht, berichtet Pfarrer Rupprecht. Katholische Messen wird es auch weiterhin in der St. Antoniuskirche geben. Im Seitentrakt wird eine Kapelle für die katholische Gottesdienstgemeinde gestaltet. Die Kirche wird auch technisch so gesichert werden, dass sie tagsüber geöffnet sein kann, berichtet Rupprecht. Gemeinsam zu einem Gott beten Fritz Mahr, der stellvertretende

Pfarrgemeinderatsvorsitzende von St. Antonius, sieht die Entscheidung positiv: „Obwohl wir die Kirche der rumänisch-orthodoxen Kirche hergeben, bleiben wir – orthodoxe und katholische Christinnen und Christen – in einem Gotteshaus und beten zu dem einen Gott.“ Fritz Mahr ist zuversichtlich, dass die Antoniuskirche weiterhin seine geistliche Heimat bleiben wird... (<http://www.erzdioezese-wien.at/site/home/nachrichten/article/32901.html>, 6.12.2013)

ANUNȚURI:

Duminica și în sărbătorile bisericești: Utrenia și Sf. Liturghie de la 9,30 în Biserica din Simmering **Duminica**, 25 decembrie și 6 ianuarie: Sf. Liturghie de la 10,00 și în 15. Pouthong. 16.

Marți 24 dec. ora 18,00 Vecernie și Colinde.

Miercuri 25 dec. 2012, CRĂCIUNUL: de ora 9,30 Utrenia și Sf. Liturghie: concert de colinde.

Joi 26 dec. Soborul Maicii Domnului. La ora 9,30 Acatist și Sf. Liturghie.

Vineri 27 dec. Sf. Arhidiacon Ștefan. La ora 9,30 Acatist și Sf. Liturghie.

Miercuri 1 ian. 2013, Tăierea Împrejur, Sf. Vasile și Anul Nou. La ora 10,00 Sf. Liturghie.

Luni 6 ian. BOBOTEAZA: La ora 10,00 Sf. Liturghie și sfințirea apei.

Marți 7 ian. Sf. Ioan Botezătorul. La ora 9,30 Acatistul și Sf. Liturghie.

Începând cu **2 ianuarie 2014**, preoții slujitori vor merge pe la casele credincioșilor cu Botezul Domnului, pentru sfințirea locuințelor după următorul program:

2 ian. Sectorul 3 (P. Dura), 2 (P. Nuțu);

3 ian. Sectorul 4 (P. Dura), 20 (P. Nuțu);

4 ian. Sectorul 5-6 (P. Dura), 21 (P. Nuțu) și 7, 8, 9 (P. Moga);

5 ian. Sectorul 12 (P. Dura), Wiener Neustadt (P. Nuțu) și 14 (P. Moga);

6 ian. Sectorul 11 (P. Dura), 13 (P. Nuțu) și St. Pölten (P. Moga)

Biserica Sf. Antonie, 1150. Pouthong. 16.

7 ian. Sectorul 10 (P. Dura), 18, 19 (P. Nuțu) și 15, 16 (P. Moga);

8 ian. Mödling (P. Dura), Sectorul 22 (P. Nuțu) și 17 (P. Moga);

9 ian. Sectorul 1, (P. Dura), Baden (P. Nuțu) și 23 (P. Moga);

12 ian. Krems (P. Dura și P. Ghera), Wiener Neustadt (P. Nuțu) și St. Pölten (P. Moga).

Pentru sfințirea caselor Vă rugăm să Vă anunțați la biserică sau la preoti.

Chemări la Hristos - Rufe zu Christus
RUFE zu CHRISTUS - Chemări la Hristos
Herausgeber: Rumänisch-orthodoxes Pfarramt
Capela: 1010-WIEN, Löwelstr. 8/2 Tel. & Fax: 533 79 63
Biserica: 1110-WIEN, Simmeringer Hauptstr. 161
Tel. & Fax: 533.03.29; www.rumkirche.at
Pr. Dr. Nicolae DURA, paroh, Tel. 0699/17 37 87 74;
E-mail: pr.dura@rumkirche.at
Pr. Drd. Emanuel NUȚU, Tel. 0676/42 32 426;
E-mail: pr.nutu@rumkirche.at
Pr. Dr. Ioan MOGA, Tel. 0676/772 81 90
E-mail: pr.moga@rumkirche.at
P.b.b. Verlagspostamt 1014 Wien "GZ03Z034851 M"

Preoții slujitori, Consiliul parohial din Viena, Vă urează din tot sufletul:
Să petreceți sfintele Sărbătorile cu pace, bucurie și cu mult spor duhovnicesc !

La mulți, buni și fericiți ani!
DUMNEZEU SĂ BINECUVINTEZE CUNUNA ANULUI 2014